



### תיקון הקרבן בב' ענינים אדם ובהמה

ואמר רבי שמעון, הרי אמרו במה שכתוב: **"אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'**" (תהלים לו, ז), שכך נתעלה הסוד של אדם מצד האדם, ובהמה מצד הבהמה<sup>[טז]</sup>, ולפיכך כתוב: **"אָדָם פִּי יִקְרִיב מִמֶּם"**, אדם ודאי, שזה הוא קרבנו למעלה לקשור הקשר בסוד האדם, ואחר כך, **"מִן הַבְּהֵמָה"**, והכל הוא בסוד של אדם ובהמה, וזה הוא הסוד שנצרך להקרבן אדם ובהמה כמו שאמרנו.

זוהר חלק ג' פרשת צו דף כו עמוד ב'

### התדבקות הרצון של הכהנים וכו' עד היכן עולה?

רבי אלעזר שאל לרבי שמעון אביו, ואמר, הרי קשר העולה נקשר בקודש דקדשים, לקבל הארה, והשגת מחשבותם של הכהנים ולוים וישראל למעלה עד כמה היא עולה?

### עד אדם קדמון

אמר לו, הרי ביארנו עד אין סוף<sup>[טז]</sup>, שכל קשר ויחוד ושלימות צריך לכוון שיגיעו עד עולם הנסתר ההוא, שאינו מושג ואינו ידוע<sup>[יז]</sup>, שרצון כל הרצונות בו, שהרי ריח ניחח היינו ריח המחשבה, מכל אלו הכונות של התפלה, וכונת השיר של הלויים, וכונת הכהנים, שכולם

זוהר תורה \* דף היומי \* פרשת צו - יום ב' זיו הזוהר

מלאכים, היא בשביל לגרום המשכת השפע מן המקור, ותשתלשל אלינו, בכח אלו השמות, דרך אותן הספירות והעולמות, על ידי אלו ואלו המלאכים, עד שהשפע תתגשם בעולם העשיה, להפעולה הנצרכת לנו, כי יש בכח בשפע ההיא, לצאת לפועל בכל מיני שונים, לכל מיני רצונות של האנשים, כידוע המשל, שאור החמה נשתנה לכמה גוונים, כמו גוון הזכוכית, שהאור עובר בו, כן הוא בהשפע הבאה ממקור האלהות, שאף על פי שכתוב: **"כִּי אֲנִי ה' לֹא שֵׁנִיתִי"** (מלאכי ג, ו), מכל מקום תשתנה אור השפע לכמה וכמה כחות שונים, על ידי זה שהשפע נשתלשל ועוברת דרך ספירות ועולמות ומלאכים ושרים ומזלות, והאדם המתפלל בכונה הראויה, צריך לכוון להמשיך השפע ממקור האלהות, ושתשתלשל ותעבור דרך אלו ואלו הספירות והעולמות והמלאכים, באופן שתפעל בעולם הזה פעולה המבוקשת, ובעבור זה תקנו

טו. סוד של אדם היינו ספירת תפארת, שורש עולם היצירה, שבו מקנן השם מ"ה, שהוא בגימטריה אד"ם, והוא עלמא דדכורא, ושם נעשה התקון הראוי, מהקרבת הקרבן, על ידי מחשבות וכוונת האדם, שהם כהן לוי וישראל, וסוד של בהמה, היינו ספירת מלכות, שורש עולם העשיה, שבו מקנן השם ב"ן, שהוא בגימטריה בהמ"ה, ונקרא עלמא דנוקבא, ובו נעשה התקון הראוי, מהקרבן מצד חומריות הבהמה, הנקרבת על המזבח. טז. מקור האלהות שאינו מושג נקרא אצל חכמי הקבלה בשם אי"ן סו"ף, או רעו"א דרעו"ן. ואמר רבי שמעון, שעבודת כהן לוי וישראל, מגעת עד מקור האלהות הטמיר והנעלם. יז. פירוש, שנצרך לכוון בעבודת הקודש, להמשיך שפע מן מקור האלהות, ולא מן איזה עולם או ספירה, או שרים ומזלות, כדאיתא, לא תצווה למיכאל או לגבריאל, וכל כונותינו בהזדווגות הספירות, או בשמות האלוה או בשמות

הם סוד של אדם, וכל הכונות עולות לרצון אחד, וזה נקרא ניחח, רעותא כתרגומו<sup>[יט]</sup>, ואז הכל נקשר ומקבלים הארה יחד כראוי, כמו שנתבאר.

**ועבור זה נתנה כח הטומאה הזו ביד הכהן, שכתוב: "צו את אהרן ואת בניו לאמר".**

זוהר חלק ג' פרשת צו דף כ"ז עמוד א'

### בעבודת הקרבנות שורפים את מחשבת עבודה זרה

**כאן יש סוד**, שהרי ביארו אין צו אלא עבודה זרה, וכאן ניתן לו הכח לשרוף מחשבה רעה הזו, ולהעבירה מתוך הקדושה, בכח מחשבה זו העולה למעלה, ובכח זה העשן של החלבים הנשרפים, והכל בשביל להעביר הטומאה מן הקדושה, וזו הצו ברשות הכהן עומדת להפרישה מן הקדושה, על ידי הקרבן הזה.

### כל זמן שישראל עושים רצון ה' אין הסטרא אחרא שולט עליהם

**ואם תשאל**, הרי כתוב: **"צו את בני ישראל"**, כן הדבר, שהרי גם ברשותם הדבר עומד, שכל זמן שעושים רצון רבונם, לא תוכל לשלוט עליהם.

### ברצון ובתפילת ישראל מפרידים בין הטומאה להמלכות

**זוה המקרא כולו בא להראות סוד הדבר של הקרבן**, להכתיר ולהעלות רוח הקודש למעלה מעלה, ולהפריש רוח הטומאה, להורידה מטה מטה, עליה זו נעשה בכח הכונות והתפלה כמו שאמרנו, והורדה זו נעשה בפעולת ההקרבה, הכל כראוי לו.

**זוה המקרא מוכיח על שני הענינים**, שכתוב: **"צו את אהרן ואת בניו לאמר"**, "צו", זו עבודה זרה, רוח הטומאה, **"לאמר"**, זו האשה הנקראת יראת ה'י<sup>[טז]</sup>, כתוב כאן **"לאמר"**, וכתוב שם: **"לאמר הן ישלח איש את אשתו"** (ירמיהו ג, א), וזה נתבאר, ולפי זה הכל נרמז בהכתוב.

**והכהן עומד לתקן הכל בסוד של אדם ובהמה**, אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.



### זיו הזוהר

שהוא מקום של מקור החיים, כן מגיע ריח הקרבן עד מקור האלהות, שנקרא אי"ן סו"ף, מקור חיי החיים, ובודאי אין זה ריח הגשמי של הקטרת החלבים והאימורים, דהיינו סוד בהמה, אלא שזהו מחשבות וכונות של כהן לוי וישראל, בשעת הקרבת הקרבן, דהיינו סוד האדם. **יט**. היינו השכינה הקדושה, ורמז הכתוב הוא, שהצו נתנה ביד אהרן ובניו לבטלה בכח לאמר, פירוש בהכח שיפעלו השראת השכינה בזה העולם הגשמי, כי החשכות מתבטל מפני האור.

אנשי כנסת הגדולה נוסחאות התפלה והברכות, בדיוק נפלא ועמוק בלשון הקודש דוקא, וכל המשנה ממתבע טבעו החכמים ידו על התחתונה, וכל זה הוא יסוד ועיקר אמונת ישראל בתכלית הקצור. **יח**. מביא ראייה, שכונת כהן לוי וישראל בעבודת הקרבת הקרבן, מגעת עד אי"ן סו"ף, שהרי אצל הקרבן כתוב: ריח ניחח, שכביכול הקדוש ברוך הוא מריח ריח הקרבן, וכתוב: **"ומבשרי אחזה אלוה"** (איוב יט, כו), וכמו שבאדם מגיע תענוג הריח עד המוח,